

Kuba & Broňa a jejich Pár soust

On vychodil místní učiliště zaměřené na gastronomii, po něm pracoval jako kuchař v Poděbradech a hlavně v Praze. Ona vystudovala místní gymnázium a pak vysokou školu ekonomickou, během studií pracovala v poděbradské kavárně Kafičko, a právě tam ji začala bavit gastronomie. Potom se Jakub Kraus a Bronislava Kůželová potkali a začali společně podnikat. U Labe před pěti lety otevřeli bistro Pár soust a nyní slaví rok na nové adrese v centru města. V minulém čísle novin označil kapitán fotbalové Slavie Jan Bořil jejich bistro za jedno z nejoblíbenějších míst v Poděbradech. A určitě není sám.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová a archiv Pár soust

Co bylo před Pár sousty?

Jakub: Absolvoval jsem poděbradské učiliště společného stravování, rok jsem pracoval jako kuchař na Střelnici a dalších deset let v Praze, na rok jsem zkusil i místní Cucinu a zase se vrátil do Prahy. Pak jsem poznal Broňu a začali jsme cestovat. Naše první cesta vedla do Thajska a jen co jsme se vrátili, začal covid. Restaurace byly zavřené, přemýšlel jsem, co budu dělat. Najít si jiné zaměstnání bylo pro mě v té době nereálné, jednou jsem zkusil brigádu v Pískové Lhotě v tiskárně, trpěl jsem a po týdnu to vzdal. Říkal jsem si, že svoje řemeslo nikdy neopustím. Mám ho rád a chci ho dělat do konce života, pokud mi to dovolí zdraví a další okolnosti. Jelikož jsem se už dřív podílel na akcích v restauraci Obora a znal se s její vedoucí, nabídla mi provozovat tamní kiosk.

Broňa: Mám gympl a bakaláře v oboru ekonomie a podnikání. Po škole jsem nevěděla, co dál. Pracovala jsem v kavárně a baru. Bavili mě lidé, ruch a atmosféra. V určité době jsem tam pekla

i moučníky, tam asi vzniklo moje nadšení pro sladké. Zároveň jsem chtěla zkusit něco nového a úplně jiného. Vždycky se mi líbila práce se dřevem, a tak jsem si to šla na dva měsíce zkusit do truhlárny. Zjistila jsem, že to není úplně jednoduché, když mi chybí odborná škola a další příprava. Trvalo by mi dlouho, než bych se vypracovala, takže jsem to vzdala, i když mě to pořád láká, je to taková moje srdcovka. Potom jsem se potkala s Kubou a stali se z nás partneři také v práci.

Jakub: Po covidu jsme spolu začali podnikat v kiosku na Oboře. Byli jsme tam od května do září, na zimu jsme zavřeli a skončila nám smlouva. Pokračovat zase až na jaře se nám nechtělo. Nedávalo nám smysl vkládat energii do něčeho, co je jen sezonní záležitost. Řekli jsme si, že by bylo dobré mít zázemí, kde by bylo otevřeno celoročně. Najednou jsme měli na stole nabídku od pana Exnera, který se znal s Broniným tátou, že dole u Labe je prostor k dispozici. Během tří měsíců jsme ho získali a začali jej přestavovat, musela se tam mimo jiné udělat vzduchotechnika, zařídit kuchyň. Otevřeli jsme a do prosince 2024 jsme tam čtyři roky veselé podnika-

li. Ke konci zmíněného roku jsme už měli v pronájmu nové prostory na náměstí 5. května, abychom měli čas na jejich úpravu a od dalšího roku mohli bistro otevřít na nové adrese.

Oproti malým prostorám u Labe to v budově na náměstí 5. května byla změna...

Jakub: Nikdy jsme v takto velkém prostoru nepodnikali. V původním malém bistro jsme byli jen my a ještě dva zaměstnanci, přes léto navíc několik brigádníků. Bylo to hodně na pohodu. Dokonce jsme si mohli dovolit přes zimu na pár týdnů zavřít, někam jet, odpočinout si a především načerpat inspiraci. Tudiž jsme měli zkradené představy o pravém podnikání. Tady nám to ukázalo něco trochu jiného. Větší prostory, dvojnásobný počet míst, víc zaměstnanců, víc hostů, víc názorů. Je to jiné, ale zvládnáme to dobře. Bistro u Labe mělo svoji atmosféru, ale tohle má zase tu svou. Vždycky říkám, že atmosféru dělají lidé, co do podniku chodí. Díky tomu má svoji tvář, jakýsi svůj vizuál. Všechno do sebe zapadá – personál, hudba, se k hostům chová hezky, hudba, co tu hraje, jídlo, co se zde podává. Ale především tam musí přijít lidé a dotvořit atmosféru.

Jak vznikl název Pár soust?

Broňa: Pořád jsme přemýšleli, jak bistro pojmenovat. Naše rodiny věděly, co připravujeme a pomáhaly nám s tím. Jednou mi kolem půlnoci volá brácha, že už ho to napadlo. Hned jsem nevěděla, co myslí. Zeptala jsem se ho, co ho napadlo, a on že název. „Šel jsem do ledničky a pomyslel si: dal

bych si nějakých pár soust. To by mohl být dobrý název, ne?“ vyhrknul na mě. Začali jsme nad tím přemýšlet, různě to upravovali, ale ve finále název zůstal tak, jak ho brácha navrhl. On nám vůbec pomáhal, ostatně jako spousta dalších lidí kolem nás.

Koho napadlo podávat v bistro grilovaná kuřata?

Jakub: Opět to vzešlo z rodiny. Radili jsme se, co bychom v bistro mohli dělat. S Broňou máme rádi italskou kuchyni, takže první, co

jsme chtěli, byla pizzerie. Ale do toho místa by se nevešla. A když jsme se o tom radili v rodinném kruhu, někdo řekl, že mu chybí grilovaná kuřata, co se dřív prodávala u jezera v pojízdném stánku. Řekli jsme si, že je to dobrý nápad. Všichni mají rádi kuřecí maso, je k tomu spousta omáček a příloh. Je to jednoduché a prostor nám to dovolí.

Pokračování rozhovoru na straně 4

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, určitě jsem se Vám na tomto místě už přiznala, že mě – jakožto člověka pracujícího se slovy – baví vše, co se týká slovní zásoby, včetně nejrůznějších hrátek s výrazy českými i odjinud. Tuhle to přišlo z něčeho nic. Jdu parkem lázeňského Hotelu Zámeček, procházím mezi budovami a na jedné z nich zahlédnu nápis „DEPANDANCE“, tedy výraz pocházející z francouzštiny, značící, že se jedná o vedlejší ubytovací zařízení hotelu. Zastavím se před ním a v hlavě se mi začínají zobrazovat slova, která v sobě ukrývá: depa – pan – panda – dan (judo) – Dan (jméno) – dance (angl. tanec) – a – EPA (zkratka pro pivo) – Anda (jméno pro fenu) – an (starší varianta zájmena on). Jako dobrý, jeden nápis a má v sobě tolik slov... Tu a tam se zase ponořuji do původu slov a zjišťuji, co třeba stojí za pojmenováním hospod či nejrůznějších výrobků. Například u alkoholických nápojů jsou to rovnou legendy. A když jsme u dnešního vydání: Víte, proč se pramen Trnka u nádraží jmenuje Trnka a proč populární bistro ve městě nese název Pár soust? A to nemluvím o novém poděbradském studiu Dance&Fly. Za každým tímto názvem se skrývá lidský příběh. Všechny si teď můžete v únorovém čísle přečíst. Jakub Kraus a Bronislava Kůželová se potkali před šesti lety, a protože jim nevedí být neustále spolu, otevřeli si bistro Pár soust u Labe a nyní ho už rok provozují v centru města. Pramen Trnka u nádraží se nejmenuje ani po keři, ani po úžasném výtvarníku Jiřím Trnkovi, ale po... To se dozvíte na straně 4. Jen malá odbočka. U Jiřího Trnky mě nepřestane udivovat jeho schopnost kreslit a malovat oběma rukama najednou. Tuhle mimořádnou zručnost přirovnával jeho soused z pražské Kampsy Jan Werich ke hře na klavír nebo cirkusovému vystoupení. A když jsme letmo u něj, konkrétně u vzdušných akrobacií, medailistů z mistrovství světa v pole dance Pavlína Ottová umí na ukotvených i létajících tyčích takové věci, až se tají dech. Nově si v Poděbradech otevřela studio a tam všechno, co sama umí, předává mladým zájemkyním o tento náročný sport. Historička Polabského muzea Jana Hrabětová pro letošní rok připravila seriál k 150. výročí vzniku poděbradských skláren, první díl najdete na straně 5. V jeho sousedství pak zajímavé povídání o vládčích pravěkých mořích, jejichž fosilie jsou tak oblíbené mezi sběrateli. Hezké čtení!

Monika Langrová,
vedoucí redakce

Navštivte novou pobočku Louda Auto v Poděbradech

Dacia a užitkové vozy Renault Pro+
Autorizovaný prodej a servis

LOUDA
AUTO

LOUDA AUTO a. s.

Choťánky 166, Poděbrady, Tel.: 325 400 600, www.louda.cz

Inzerce

Pozvánka

RYOR

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYOR PODĚBRADY

Zimní péče o pleť

V zimě je potřeba používat ochranné krémy proti mrazu. Ochranný krém může být výživný, ale i velmi lehký. Záleží na vašich preferencích a typu pleti. Přijďte vyzkoušet, který bude ten pravý pro vás.

1. Denny krém Kolagen+ – 225 Kč | 2. Krém proti zarudnutí a rozšířeným žilkám – 209 Kč
3. Krém s fytosfingosinem a irisem – 165 Kč | 4. Výživný krém Exclusive – 155 Kč

**Sleva 15 %
na produkty Ryor**

Platí od 5. února do 5. března 2026

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Kdy máme otevřeno?
Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

ryor.cz Ryor Poděbrady

SWAP

VÝMĚNNÝ TRH

Přines nepotřebné, odnes potřebné.
Svět není na jedno použití.

KDY
7.3. 12-16H
8.3. 9-12H

KDE
DDM symfonie
Za Nádražím 56
Poděbrady

DOPROVODNÝ PROGRAM

Sobota 14 - 16h
Upcyclingová dílna

 725 948 012 www.bleskapodebrady.cz

účastnický poplatek 50Kč

Z MĚSTA

Text: Lukáš Hladký

Most v Kluku zavřou v březnu

Výměna mostu přes Sokolečskou strouhu mezi centrem a Klukem má začít v březnu.

Pokud to klimatické podmínky umožní, tak bude v pondělí 2. března zahájena příprava staveniště. V období od pondělí 16. do neděle 29. března bude probíhat montáž provizorního mostu vedle toho stávajícího, po kterém se začne jezdit v pondělí 30. března, kdy by zároveň měla odstartovat demolice starého mostu. Plánuje se, že se toto provizorium bude využívat až do 15. září, provoz na novém mostě by tak měl být obnoven 16. září.

Po provizorním mostu budou moci jezdit jenom osobní auta a autobusy, a to pouze ve směru z Poděbrad. Nákladní auta mířící z Poděbrad a veškerá doprava ve směru do Poděbrad bude muset na objížďku přes Velké Zboží nebo objet úsek po dálnici. Řidiči si navíc nebudou moci cestu zkrátit přes Polabec.

Do této městské části bude možné vjíždět pouze z Bílkovy ulice u kostelíku, na opačné straně v Přední Lhotě, konkrétně v ulici Průběžná, bude zaveden jednosměrný provoz, oběma směry budou moci projíždět pouze autobusy PID a vozidla údržby.

Zakázku vysoutěžila s cenou 46,3 milionu korun firma M-Silnice, tehdy se ale nepočítalo s provizorním mostem. Kvůli tomu i kvůli mnohaměsíčnímu zpoždění se zakázka Středočeskému kraji prodražila zhruba o dalších 5 milionů korun.

Nová tělocvična za čtvrt miliardy

Město v lednu vypsalo veřejnou zakázku na demolici staré tělocvičny u ZŠ TGM ve Školní ulici a výstavbu tělocvičny nové, která bude sloužit nejen potřebám školy, ale otevře se i veřejnosti a sportovním oddílům.

Vítězná firma nejprve odstraní starou tělocvičnu, a to včetně skleníku, dvou zahradních teras a přilehlých zpevněných ploch. Demolice je nutná, jelikož tělocvična je již nevyhovující kvůli

nedostatečné velikosti a zastaralému technickému stavu. Poté přijde na řadu stavba nové budovy o jednom podzemním a třech nadzemních podlažích, přičemž to nejvyšší bude částečně uskočené. Tělocvična bude ve všech patrech propojena se školou proskleným krčkem.

První patro obsahuje veškeré zázemí se šatnami a toaletami a menší cvičební sál, další dvě tvoří hlavní tělocvična s rozměry basketbalového hřiště a kapacitou až 300 osob. V posledním patře bude víceúčelový sál s menším hygienickým zázemím a výstup na venkovní bytovou terasu s trávníky a záhony, která bude mimo jiné sloužit k venkovní výuce pracovních činností či k přednáškám. V rámci stavby dojde i ke zřízení nové kanalizace a retenční nádrže, pěti parkovacích míst, opěrné stěny nebo k výsadbě stromů.

Demolice budovy má být zahájena 1. června a trvat má maximálně 3 měsíce. Samotná stavba nové tělocvičny poté potrvá asi 12 měsíců. Zakázku získá firma, která nabídne nejnižší cenu, což je jediné hodnotící kritérium. Nabídky lze zasílat do čtvrtka 19. února. Podle akčního plánu města projednávaného na konci roku 2025 se odhaduje,

že celý projekt vyjde na asi 250 milionů korun, z toho jen demolice má stát 30 milionů.

Sál ve Slonu nebude

Město definitivně upustilo od příprav nového kulturního sálu ve dvou horních patrech budovy Růžového slona.

Vedení města v posledních týdnech jednalo o odkupu celého objektu se společností Bene Domus, která dům vlastní, ale dohodu se uzavřít nepodařilo. „Růžový slon jako akvizice města padá, neuzavíráme ale cestu budoucí možné spolupráce s majitelem domu třeba na parkovacím domě“, uvedl pro ČTK místostarosta Ladislav Langr.

Město chtělo původně do majetku dvě patra výměnou za pozemky přilehlého parkoviště. Uzavřenou smlouvu ale muselo zrušit na podnět ministerstva vnitra. Pozice města jako spoluvlastníka objektu by byla problematická, radnice proto nově chtěla získat celou budovu. „Byli jsme ochotni jít i nad odhadní cenu, na to ale majitel nepřistoupil“, doplnil Langr. Město proto zvažuje, že se vrátí ke staršímu projektu sálu v komplexu budov vedle radnice, které

vlastní. „Oživil jsem projekt Hlinkových domů, máme studii z roku 2017, kterou bychom nyní rádi upgradovali. Zázemí by bylo v domech na náměstí a k tomu by se směrem k řece přistavěla hala, ve které by byl sál,“ popsal plány Langr. Kapacita tohoto sálu by podle něj mohla být i s galerií zhruba 550 až 600 míst, tedy minimálně o 150 méně oproti sálu ve Slonu.

Hlinkovy domy město koupilo v roce 2004 za 25 milionů korun, prodávající si ale ve smlouvě zároveň ještě některé prostory na 10 let pronajal za celkové nájemné 5 milionů korun, město tedy fakticky zaplatilo 20 milionů. Tehdejší plánem bylo, že by se do nových prostor nastěhoval městský úřad, který měl sídlit i v nové budově na dnešním parkovišti u Labe, propojené s Hlinkovými domy lávkou. Celý úřad by tak sídlil na jednom místě, v roce 2010 byl ale projekt dán do šuplíku a komplex budov nadále chátrá.

Opraví okraj hřbitova

Město hledá firmu, která se postará o rekonstrukci kaple a vstupní brány hřbitova v Kluku.

PMS (11 858 000 Kč). Ta plánuje na pozemcích vybudovat bytový dům, který dotvoří blokovou zástavbu v lokalitě. Výškově koresponduje s okolím, parkování je navrženo v 1. patře, nad částí 1. patra bude zelená pochozí střecha přístupná obyvatelům domu. V dalších čtyřech patrech budou byty, přičemž nejvyšší patro bude ustupující. Plocha bytů činí

cca 1 683 m² (27 bytových jednotek), parkovacích míst bude asi 40. Stávající trafostanice bude včleněna do domu se samostatným přístupem z ulice. Garáže, které jsou v havarijním stavu, původně součástí projektu nebyly, jejich prodej navrhla až komise urbanismu a dopravy, podle které se tím dosáhne celkové kultivace veřejného prostoru.

Projekt byl zpracován již v roce 2017, k opravě dojde ale až v letošním roce, konkrétně se má začít v dubnu. Na provedení prací dostane vítězná firma 9 měsíců, v rozpočtu je na akci vyhrazeno 3,5 milionu korun. Předmětem zakázky je celková obnova kaple v severovýchodním rohu hřbitova včetně části severní ohradní zdi (bez vstupní brány). Obnova spočívá ve statickém zajištění zdiva kaple, instalaci nasávacích průduchů, zajištění trhlín injektáží, obnově omítek, konzervaci kamenných prvků, restaurování vitrážového okna a dřevěného klenutého stropního podhledu, opravy oken a dveří a odvodnění objektu.

Cílem je odstranit vady, které souvisí se špatným odvodněním, s mělkým založením objektu a s dopravou na přilehlé komunikaci. Nejvýznamnější poruchou je svislá trhlina v celé výšce nosné zdi mezi márnici a ohradní síní, v kapli jsou i další trhliny a otevřené spáry. Voda z okapů není odváděna od objektu, místo toho proniká do obvodových zdí a v budově dochází ke vztlínání vlhkosti, zvýšení salinity a degradaci omítek, a to hlavně v ohradní síní, která je navíc minimálně větrána.

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký

Poděbradská koalice dovládne v menšině

Vedení města má od poloviny prosince nové složení. Devět koaličních zastupitelů na posledním zasedání zastupitelstva navrhlo odvolání Miroslava Holase z funkce 2. místostarosta a Zdeňka Havlase z funkce radního. Tento krok přišel poté, co byla koaliční smlouva vypovězena pro krizi důvěry. Odvolání bylo úspěšné díky podpoře dvou členů uskupení Pro občany Poděbrad. Ve vedení tak zůstávají tři subjekty – ODS, Volba pro Poděbrady (VPP) a Žijeme pro Poděbrady (ŽPP); Naše Poděbrady přechází do opozice. Nová koalice má pouhých 9 z celkového počtu 21 zastupitelů, do říjnových voleb

tedy bude vládnout v menšině. Koalice se rozhodla, že pozice 2. místostarosta zůstane po zbytek volebního období nezaplňena, ve vedení města tak aktuálně zůstávají Roman Schulz (starosta, ODS), Ladislav Langr (místostarosta, VPP), tři původní členové rady města – Tomáš Maux (VPP), Daniel Venc (VPP), Dušan Zezulka (ODS) – a dva nově zvolení členové rady města – Helena Štrobl Srovcová (ODS) a Pavel Louda (ŽPP).

Referendum o bazénu v březnu

Zastupitelé v prosinci rozhodli o vyhlášení referenda k výstavbě bazénu. Konat se bude v sobotu 14. března 2026 od 8.00 do 20.00. Občané budou odpovídat na jedinou otázku: „Jste pro výstavbu krytého bazénu ve městě Poděbrady?“ Odpověď (ano/ne) se vyznačí křížkem do rámečku. Odhaduje se, že uspořádání referenda bude stát

370 tisíc korun, hlasovací okruhy a sídla hlasovacích místností jsou tožné jako při volbách. Hlasovací lístky se předem nedoručují, hlasující je obdrží osobně v době hlasování u okrskové komise.

K platnosti referenda je třeba účasti alespoň 35 % oprávněných voličů. Rozhodnutí v referendu je závazné, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina zúčastněných, a alespoň 25 % všech oprávněných voličů. Předchozího referenda v roce 2018 se zúčastnilo jen 21,5 % obyvatel, referendum proto bylo neplatné. Samotná výstavba bazénu se dle posudku z března 2025 odhaduje na více než 420 milionů korun.

U Kauflandu za poplatek

Od 1. února je dlouhodobé parkování u Kauflandu zpoplatněno. Řidiči mohou u obchodu svůj automobil bezplatně zanechat po dobu 120 minut,

každá další započatá hodina poté vyjde na 50 korun. Pokud řidič na parkovišti stráví déle než dvě hodiny, a navíc ztratí parkovací lístek, bude muset uhradit 1 500 korun. U vjezdu a výjezdu jsou umístěny závory, které se otevírají automaticky díky zařízení na rozpoznávání registračních značek, při odjezdu tedy není nutné načítat lístek, systém si sám zjistí SPZ a podle toho otevře závoru. Režim placeného stání odpovídá otevírací době prodejny, tedy od 7.00 do 22.00.

Další bytovka u parku

Město rozhodlo o prodeji šesti garáží v Hakenově ulici, které se nacházejí mezi Pentagonem a pobočkou Kooperativy, naproti právě budovanému komunitnímu centru. Pozemek, který byl znalcem ohodnocen částkou 3 714 700 Kč, byl prodán nejvyšší nabídce, kterou zaslala společnost

reakce a odborné znalosti několikrát přispěly k záchraně života klientů. S rodinami klientů pravidelně a otevřeně sdílí informace o potřebách jejich blízkých, což posiluje důvěru i pocit jistoty. Je také silnou oporou týmu. Podporuje společné cíle, předává mladším kolegům své zkušenosti a aktivně se podílí na vytváření otevřené a spolupracující atmosféry na pracovišti.

„Pečovatelky a pečovatelé v sociálních službách se denně neúnavně starají o tělesné i psychické pohodlí seniorů, lidí s hendikepem i dalších potřebných. Jejich duševně i fyzicky náročná práce se přesto stále neseťká s uznáním, které si pro svou společenskou důležitost zaslouží. V Diakonii si jejich profesionalitu, laskavosti a trpělivosti velmi vážíme. Ocenění Pečovatel/ka roku je pro nás příležitostí, jak jim nejen poděkovat, ale také připomenout jejich nenahraditelný přínos v systému péče o ty nejzranitelnější,“ uvedla Hana Sklenářová, ředitelka Diakonie ČCE.

služeb si převzalo šest osobností z řad pečovatelů a pečovatelek, sociálních pracovníků a manažerů organizací poskytujících péči seniorům, lidem se zdravotním postižením a dalším potřebným. Akce, kterou společně pořádají Diakonie ČCE a Asociace poskytovatelů sociálních služeb (APSS ČR), se již tradičně konala pod záštitou první dámy Evy Pavlové a ministerstva práce a sociálních věcí. Ceny byly předány za přítomnosti ministra práce a sociálních věcí Aleše Juchelky a náměstkyně primátora hlavního města Prahy pro oblast sociálních věcí, bydlení a zdravotnictví Alexandry Udženi.

s empatií, odborností a velkou obětavostí každý den stojí po boku seniorů a lidí s vážným onemocněním či hendikepem. Jsem přesvědčen, že právě takové příběhy ukazují, jak důležitá a nenahraditelná je práce pečujících – a že si zaslouží stále větší uznání ve společnosti, která stárne,“ řekl Jiří Horecký, prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. Hlavní cenu v kategorii Pracovník vambulantních sociálních služeb převzala Hana Lajnerová z Centra sociálních a zdravotních služeb Poděbrady (na snímku druhá zleva vedle moderátora akce Aleše Cibulky). Jako vystudovaná zdravotní sestra propojuje zdravotní a sociální péči a její rychlá

SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Laureátkou ceny Pečovatel/ka roku je Hana Lajnerová z Centra sociálních a zdravotních služeb Poděbrady

V úterý 27. ledna hostily prostory Novoměstské radnice v Praze již třináctý ročník slavnostního předání Národní ceny sociálních služeb Pečovatel/ka roku 2025. Hlavní cenu v kategorii Pracovník vambulantních sociálních služeb převzala Hana Lajnerová z Centra sociálních a zdravotních služeb Poděbrady.

Text a foto: Martin Medvíď, Ewing s.r.o.

Hlavní ceny za výjimečný přínos v oboru poskytování sociálních

Pozvánka

Valentýnské plavby

LOŽ KRÁL JIŘÍ
SOBOTA 14. ÚNORA

10:30 – 11:30
12:30 – 13:30
14:00 – 15:00
15:30 – 17:30

ŽIVÁ HUDBA

PŘEDPRODEJ
www.pruhpolabi.cz

Plavby probíhají do Kovanic a zpět, Poslední plavba proběhne do Nymburka a zpět. Rezervace je nutná!

Řádková inzerce

Výkup starých peřin. Tel. 606 514 445

Provádím různé zahradní práce – údržbu zahrad, sekání trávy, stříhání keřů a stromů, kácení stromů. Nadále provádím hloubkové čištění koberců a čalouněného nábytku a další různé práce dle dohody. Tel. 603 950 022

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Navíc jsem v Praze svého času pracoval v restauraci, kde rotiserii měli a kuřata tam grilovali, takže jsem nešel do neznáma. Rozhodli jsme se, že do toho půjdeme, a udělali jsme dobře.

Kde nacházíte inspiraci při přípravě dalších pokrmů?

Jakub: Především je to spojené s naším cestováním po světě, s tím, co poznáme a ochutnáme. Potom existují kuchařky, Instagram a další sociální sítě, mnoho kuchařů má svoje pořady. Zajímáme se o to, s kolegy v kuchyni každý den něco sledujeme, abychom byli v obraze. Ale určitě nejvíc kuchařů dá, když cestuje a vidí, jak pokrmy místní dělají, jak se chovají k surovinám, jakým způsobem je zpracovávají. O loňských Vánocích jsme byli v New Yorku a to bylo velmi inspirativní. Recepty, které v bistru využíváme, jsou už vymyšlené a mají svůj základ, ale my si do nich vždycky přidáme něco svého. Většinou se lidem trefujeme do chuti, občas samozřejmě ne. Je to trochu risk, ale zatím nám vychází.

Proč vlastně máte bistro a ne restauraci?

Jakub: Protože v bistru nejsme svázaní restauračním provozem. Jednoduše řečeno, můžeme si tady dělat, co chceme, třeba pop-up akce, pizzu, brunch, cokoli.
Broňa: Nejen to tak formální. Může sem přijít kdokoliv, jakkoliv bude

chtít. Volíme prostě takový normální rodinný příjemný přístup. Vše by mělo být rychlejší, svižnější, připravujeme hodně jídel s sebou, což třeba běžné restaurace tolik nedělají.

Broňa, vy osobně pečete do bistra moučníky. V kolik vstáváte, abyste všechno stihla?

Ano, sladké vesměs připravuji já. Zrovna teď zkouším nový dezert. Obecně mě nejvíc baví kynuté věci a „cookiesy“. V době starého bistra jsem vstávala v pět, ale teď už to mám vychytenější, takže se budím kolem sedmé. Chci se do toho zase víc pustit. V uplynulém roce přece jen chvíli trvalo, než jsme se zajeli, bylo kolem toho moc práce. Občas musím někoho zastoupit, jakmile vypadne ze směny. Nemám na pečení tolik času, kolik bych chtěla, ale budu pracovat na tom, aby se to zlepšilo.

Vypadá to, že jste pořad v práci...

Jakub: V nových prostorách jsme s více zaměstnanci zavedli směny, ale v podstatě jsme tu s Broňou každý den. Sice třeba máme volno, ale například sem musíme něco dovézt. Používáme spoustu čerstvých surovin a je zapotřebí je denně do kuchyně dodávat.

Zavedli jste s novým místem novinky?

Jakub: Menička jsou si podobná, používáme pořád stejné suroviny, které se mění podle sezony.

Broňa: V minulém bistru jsme měli týdenní speciál. Přestěhování na místo, v jehož okolí jsou kanceláře, si ale vyžadovalo týdenní menu. Zkusili jsme ho zavést a myslím si, že to docela funguje. Lidé si na to zvykli, nabízíme vždy polévku a dvě jídla.
Jakub: Snažíme se týdenní menu přizpůsobit tomu, co po nás zákazníci chtějí. Když se nás ptají, zda budeme dělat nějaké jídlo, snažíme se ho do nabídky zařadit.

Byl někdy okamžik, kdy jste si řekli „sakra, do čeho jsme se to dali“?

Jakub: Těch okamžiků bylo hodně.
Broňa: A ještě jich asi hodně bude.
Jakub: Pomůže nám v té chvíli vždycky dovolená, nebo když máme zavřeno.

Broňa: Loni jsme o Vánocích zavřeli a to je lepší než dovolená za provozu, protože vám v hlavě nejede takové to „že se tam může něco stát“ nebo „že byste měli něco zařadit“. Můžete prostě úplně vypnout.

Jakub: Musím říct, že jsme loni týden dovolené při provozu měli a všichni kolegové to krásně zvládli. Máme skvělý tým a jen díky jemu jsme dneska tam, kde jsme.

Promiňte mi tu otázku, ale jste partneri šest let, vidíte se čtyřicet hodin denně, sedm dní v týdnu. Hádáte se někdy?

Jakub: Pár hádek už bylo a týkaly se bistra. Ale to je v pořádku. Patří to k naší práci, je to k dobru věci. Mlčení by bylo horší.

Máte v hlavě další plány?

Broňa (tváří se, že ano): Vidíme, co Poděbradům chybí. Ale v tuto chvíli nevíme, jestli bychom to zvládli. Zatím toho máme až až. Jsou tu věci, které potřebujeme v bistru zdokonalovat, aby bylo všechno vyšperkované. Máme nápady, co bychom mohli ve městě dělat, ale zatím není chuť do realizace.

Jakub: Ony se ty plány nabízejí samy. Odvíjí se to od našeho cestování. Vidíme, jak to ve světě funguje, co tam frčí a že to u nás zatím není. Čtěli bychom to

lidem ukázat, ale v tuto chvíli na to nemáme prostor ani čas a ani lidi, kteří by to dělali. A ti jsou základem všeho.

Co vám na vaší práci dělá radost?

Broňa: Je příjemné, že podnikáme a máme tím pádem svobodu. V podstatě si můžeme dělat, co chceme. Kuba si může vařit, co chce, není ničím svázaný. Přináší to i těžší okamžiky, ale mít vlastní bistro je výhoda.

Jakub: Jakmile hosté chválí naše jídlo, pochutnají si na něm. Když přemýšlejí nad jídlem stejně jako my a řeknou nám: „To se mi tam líbilo, to mě bavilo.“ Najdou v pokrmu chuť, kterou jsme si přivezli z cest nebo ji našli v nějakém originálním receptu. To nás těší.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Jakub: Podle nálady. Je jich spousta. Ale asi těstoviny a pizza. Toho můžu sníst kvanta.

Broňa: Oceňuji, když je jídlo zdravější a přitom mi chutná. Třeba dobře udělaný salát se zajímavým dresinkem. Líbí se mi, pokud je zdravé jídlo promyšlené. Ze sladkého jsem měla období croasantů, teď jsou to cookies, ale stálíci je větrník.

Pokud vám vybudě trochu času, máte nějakou zálibu?

Broňa: Na práci se dřevem teď nemám čas, ale určitě na ni přijde řada. Doufám, že už tento rok, když už nebudu mít tolik práce (to si říkám skoro pořád, ale nevychází to), bych se mohla o něco pokusit. Také mě baví zahrada, ráda se hrabu v hlíně. Pěstujeme rajčata a okurky, ale to je spíš Kubova letní činnost. Tuhle zálibu zdědil po svém dědečkovi, který má zahrádku a přes léto vypěstuje neskutečné množství zeleniny.

Jakub: Každý rok pěstujeme chilli, zavařujeme ho a používáme v bistru. Loni jsme měli bohatou úrodu rajčat, protože bylo dobré počasí. Na zahradě pěstujeme hodně bylinek, ale okurky mi

moc nejdu. I kolegové zkoušejí leccos pěstovat, hecujeme se, kdo je lepší.

Broňa: Zkoušíme vypěstovat asijské bylinky, pro které tu není úplně ideální podnebí, máme radost, když se nám to podaří. Je to hezký relax.

Jakub: Ale zase je to práce. (úsměv) Já ještě chodím na fotbal, ve městě jsou party, které se scházejí, a různě spolu hrajeme. Kolegové hrají mistráky za Poděbrady, takže se v bistru fotbal často řeší.

Jste s přechodem do centra města spokojeni?

Jakub: Tak padě na padě. Pořád jsme v Poděbradech a lidí není tolik, abychom měli každý den plno. Restaurace potřebuje být naplněná, aby fungovala tak, jak by měla.

Broňa: Silná byla letní sezona, což jsme ani nečekali, protože nemáme zahrádku. Ale v té době je tu tolik turistů, že jsme i tak měli plno, což bylo fajn. Teď je taková ta klasická doba leden únor, kdy návštěvnost není vysoká, ale je to pořád v pohodě. Určitě je pro nás lepší, že ve větších prostorách máme daleko víc místa na suroviny a další věci.

Jakub: Rozhodně jsme přesunem udělali dobrý krok. Furt se držíme a jdeme dál.

Na fotografiích tým bistra Pár soust, pohled do kuchyně s rotiserií na přípravu grilovaných kuřat a pokrmů z nabídky bistra.

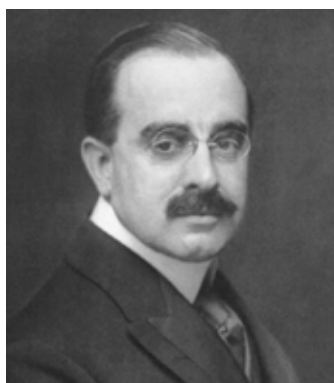

PŘÍBĚH Po kom je pojmenovaný pramen Trnka u nádraží?

Minerální pramen poděbradky u nádraží, který vytryskl na povrch v roce 1911, nese oficiálně jméno Trnka. Nutno poznamenat, že nejde ani o romantický název po keři, který plodí tmavomodré trnky, ani po slavném výtvarníkově-animátorovi Jiřím Trnkovi. Málokdo ví, že pitko nese jméno po Otakaru Trnkovi, pardubickém rodákovi, který to v rakousko-uherské monarchii svou plíí i vzděláním dotáhl až na ministerskou funkci.

Text: PhDr. Ladislav Langr
Foto: archiv autora

V určitý čas se kroky Otakara Trnky (* 1871, † 1919) protunuly nejprve s poděbradským rodákem a železničním odborníkem Janem Baštou a zřejmě jeho prostřednictvím i s poděbradským starostou Janem Kvičalou. Jan Bašta spojil celý profesní

život se železnicí, stejně jako Otakar Trnka a tam zřejmě navázali profesně přátelský vztah, který byl později zúročen ve prospěch Poděbrad. Trnka absolvoval nejprve reálku v Pardubicích a potom Českou techniku v Praze a nastoupil do státních služeb a začal působit jako technik na výstavbě železnic v alpských zemích monarchie. V roce 1907 byl povýšen na Ministerstvo železnic coby vrchní technický rada a už rok nato přešel na post ředitele státní dráhy jakožto sekční šéf. Nicméně ambiciózní mladý muž ve vedení státní dráhy dlouho nevydržel, neboť se v roce 1911 stal členem vlády. Nejprve zastával post ministra veřejných prací ve vládě ministerského předsedy Karla Stürgkha v letech

1911–1916 a ve stejné funkci pokračoval až do roku 1917 ve vládě Heinricha Clam-Martinice. Ta se však musela poroučet už za půlroku, když poprvé v válečném čase svolala parlament Předlitavska. Na Říšské radě se většina poslanců neněmeckých národností obrátila proti vládě s řadou nespílitelných národnostních a ideologických požadavků, a tak musela 22. června 1917 rezignovat. Nicméně za svou sedmiletou ministerskou dráhu Otakar Trnka pomáhal českému prostředí, jak jen mohl, a následně za války ze své ministerské funkce sehrál významnou roli v obraně zájmů českých podnikatelů. Díky jeho intervencím se dále přiděloval státní vojenské zakázky českým firmám a zajišťovat jistý podíl státních investic ve prospěch českých oblastí a institucí. Ostatně i z toho důvodu byl například jmenován českým měšťanem Plzně a v rodných Pardubicích bylo po něm pojmenováno dnešní Legionářské náměstí, a to dokonce dvakrát. Ke změně jména náměstí došlo krátce po vyhlášení Československé republiky a znovu se vrátilo jeho jméno na náměstí v roce 1940, aby bylo po válce definitiv-

ně odstraněno. A v Poděbradech byl po ministru Trnkovi pojmenován minerální pramen. Bylo to jistě symbolické, poněvadž svou významnou intervencí pomohl prosadit minerální vodu Poděbradku jako nápoj do zákopů první světové války v milionech kusů lahví ročně. Tím zásadně pomohl městu, které v té době vlastnilo lázně, výrazně zlepšit ztrátové hospodaření. S jeho doporučením také na výstavbě poděbradské hydroelektrárny začali od roku 1916 pracovat italská váleční zajatci z nedalekého internačního tábora v Milovicích. Za zásluhy o monarchii byl povýšen jako rytíř řádu Františka Josefa I. do šlechtického stavu, takže mohl užívat nové oslovení svobodný pán Ottokar von Trnka. Byl tajným radou Jeho císařského Veličenstva, čestným doktorem České techniky v Praze a nositelem Řádu železné koruny I. třídy. Po vzniku Československa zůstal ve Vídni a zažádal si o československý pas. Noví představitelé Československa o jeho služby příliš nestáli, ač si Otakar Trnka hodně silně věřil, že by mohl být ministrem železnic nebo přinejmenším sekčním šéfem tamtéž. Tomu však hodně bránila jeho

minulá vládní prorakouská angažovanost, a právě proto také déle než půl roku čekal na vydání československého pasu. K tomu došlo až 25. června 1919 a týž den dostal jmenovací dekret na pozici ředitele Dunajské paroplavební společnosti v Bratislavě. Nicméně ten samý den došlo ve Vídni k tragické události. V pozdních večerních hodinách chtěl exministr přejít na Okružní

třídě na druhý chodník, jenže na silnici ho srazil poštovní elektromobil. Trnka uviděl vůz až z bezprostřední blízkosti, zazmatkoval, zakopl a spadl tak nešťastně, že se dostal hlavou mezi kola automobilu a okraj chodníku. Krátce nato zranění podlehl.

Převzato z Poděbradské encyklopedie osudů
www.podebradskeosudy.cz

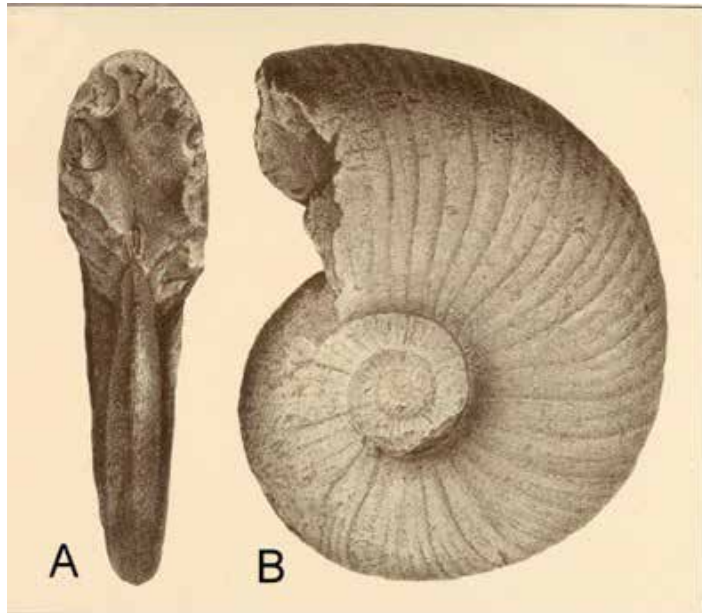
PŘÍRODA

Amoniti aneb vládcí pravěkých moří

Mezi nejzajímavější přírodniny, které se v Poděbradech nalézaly a při příhodných podmínkách stále dají najít, patří zkamenělé schránky amonitů.

Text a foto: Ing. Boris Cacara

Jan Hellich, lékárník a zakladatel poděbradského muzea, to v kapitole o geologii Poděbrad (F. J. Čečetka: Na středním Polabí, 1906) popisuje takto: „V době, kdy se stavěla okresní silnice z Pátku do Kout a druhá ke dvoru Blateckému, lámal se kámen „odřepák“ na spodní štět silnic v množství sta sáhů. Často jsem v ta místa docházel, pátral po zkamenělinách. Zkameněliny a desky s otisky ukládal jsem si stranou a ty vzrostly brzy v takovou spoustu kamene, že jsem jej najednou na 6 vozech nákladních do Poděbrad odvézt mohl. Doma jsem teprve pohodlně zkameněliny vytloukal a náležitě upravoval. Vydobil jsem množství

Nálezy amonitů z Poděbrad posloužily i v historické odborné literatuře – vyobrazení Parapuzosia (Austoniceras) austenit z Fričovy publikace z roku 1872.

otisků, ale celkem málo druhů. Výsledek ten jest velice poučný v ohledu vzácnosti některých druhů. Z hlavonožců obdržel jsem jádra 600 kusů rodu Nautilus subglaeivigatus ve všech možných způsobech zploštění i vyvinutí, asi 12 kusů Pachydiscus peramplum (pozn. Nyní Lewisiceras peramplum) a 8 kusů Desmoceras Austeni (úplné exempláře pouze 4, ostatní ve zlomcích), (pozn. nyní Parapuzosia [Austoniceras] austeni). Doublety hlavonožců jsem rozdál darem do četných ústavů

a škol, a tak rozšířeny jsou nejen v Čechách a na Moravě, ale i po celém Rakousku a v některých hlavních městech Evropy. Dr. Holub, africký cestovatel, zavezl pěkné exempláře i do ústavů jižní Afriky.“ Amoniti i loděnky (jde o Nautilus subglaeivigatus) se tedy z Poděbrad dostali pěkně daleko. Jednou z příčin, proč se amoniti stali mezi přáteli fosilií jedněmi z nejoblíbenějších, je určitě jejich tvar. Amonitům se v minulosti říkalo „hadí kameny“ podle podoby se stočeným

hadem. Sv. Hilda z anglického Whitby podle legendy v minulosti hady proměnila v kámen. A ještě dříve, podle Plinia, fosilie amonitů upomínaly na podobu staroegyptského boha Amona s jeho beraním rohem, a tak amoniti získali svůj název. Amoniti osídlovali moře a oceány v průběhu 340 milionů let, od devonu v prvohorách až po konec křídového útvaru před 66 miliony let. Existovalo jich 30 000 až 40 000 různých druhů v nejrůznějších formách. Nejenom v těch klasických stočených, jako jsou beraní rohy, ale existují i nepravidelně stočené schránky, schránky přímé nebo schránky šroubovitě vinuté jako u plžů. Díky této rozmanitosti jsou amoniti řazeni mezi vůdčí fosilie – podle nálezů schránek se určuje stáří geologických vrstev. Nacházejí se skutečně všude, od nížin až po velehory, jako je pohoří Himaláj. Na trhu přírodnin jsou nejčastěji koupí nálezy z Maroka a Madagaskaru. Velikostí jsou nejčastěji od několika centimetrů až po obra velkého dva metry, tedy největšího nalezeného amonita – druh Parapuzosia sepperadensis –, jenž se nachází v německém Münsteru. Nálezy z křídového útvaru u Poděbrad jsou trochu skromnější, do 60 centimetrů,

ale i tak jde o velké exempláře. Jak je možné, že amoniti, tak rozsáhlá skupina mořských živočichů vyhynula, zatímco příbuzné loděnky se zachovaly do dnešních dnů? I to je jedna z nevyřešených hádanek paleontologie. Nejpravděpodobnější příčinou je to, že po pádu asteroidu Chicxulub v Mexickém zálivu, po kterém vyhynulo mnoho živočišných druhů, včetně neptačích dinosaurů, amoniti doplatili na svou horší pohyblivost a náhlou změnu prostředí, v němž žili. Jejich životním prostorem byly mělké vody do 50 metrů hloubky.

Pohybovali se pomalu principem zpětného odrazu za pomoci vyprazdňování plynu a vody. Po pádu meteoritu, kdy nastal v živočišné říši celosvětový hlad, se však stali kořistí pro dravější živočichy. To platilo také pro jejich plod vznášející se u hladiny, který náhlou změnu teplot a toxické prostředí po pádu planetky nemohl přežít. Příbuzní z hlubších vod, zmíněné loděnky, a také další příbuzní amonitů z třídy hlavonožců, jako jsou chobotnice, olihně a sépie, na tom byli lépe a dokázali v hlubších vodách přežít.

Ve sbírkách Polabského muzea v Poděbradech se nachází mnoho vynikajících nálezů amonitů z Polabí: Pachydiscus cf levyi od bývalého rybníka Blato.

HISTORIE

Poděbradské sklo Seriál k 150. výročí založení sklárny

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Vznik poděbradské sklárny v roce 1876

V roce 1876 odkoupili část pozemků u trati od manželů Marie a Jana Kerhartových rakouští Němci Augustin a Jan Gerhardtové, aby na nich založili sklárnu – první sklářský závod ve středních Čechách. Jan Kerhart z Týnce nad Labem totiž krátce po dokončení dráhy v roce 1870 koupil přilehlá pole při pátecké cestě a začal tu provozovat obchod s uhlím a dřívím. Podle tržové smlouvy z 12. dubna toho roku, uložené v okresním archivu, zaplatili Gerhardtové za tento pozemek Kerhartovým 6 000 zlatých. Bylo to parcelu č. 627 o rozloze 4 000 sáhů, tj. necelý hektar, což byla asi polovina dnešní zastavěné plochy sklárny (zbyvajících díl byl přikoupen až v devadesátých letech 19. stol. ze zádušních pozemků). Jiné dokumenty dokládají, že si Gerhardtové 19. května 1876 podali žádost na c. k. okresní hejtmánství o povolení ke zřízení továrny na sklo, načež okresní hejtmán 22. května t. r. jmenoval okresní komisi, která měla podle § 31-36 živnostenského zákona z roku 1859 schválit dne 2. června stavební místo. Dne 2. listopadu 1876 konečně vydal poděbradský purkmistr Jakš povolení ke stavbě továrny na sklo na poli číslo 703 neb číslo kat. 627, a to na základě protokolu, který vyhotovila zmíněná komise s různými podmínkami.

Celkový pohled na areál sklárny v roce 1876.

Pravděpodobně se už nikdy nedovíme pohnutky, které vedly oba podnikatele z Posázaví, kraje s bohatou sklářskou tradicí k podnikání v místech, kde nebyly ani potřebné suroviny, ani dostatek levného paliva. Také pracovní síla tu byla nepoměrně dražší než v chudších podhorských a horských oblastech. Tradovalo se, že Gerhardt pozval do Poděbrad sám majitel panství baron Jiří Šimon Sina, aby lidem na svém panství zajistil další pracovní příležitosti, ale ten v tom roce zemřel a jeho dědici se usadili v Poděbradech natrvalo až v roce 1883.

Dělnické domy zvané „Švábovna“

Stavbu sklárny zadali Gerhardtové berlínskému staviteli Ottovi Ehlenovi, který měl firmu také v Praze. Podle Ehlenových plánů pak byly v areálu sklárny postaveny dvě pece, vila pro majitele továrny, domy pro dělnictvo a dva drobné objekty – stáje a magacín. K zahájení stavby došlo v dubnu 1876 a v červnu 1877 se v ní začalo pracovat. Vypálení cihel pro stavbu všech objektů se provádělo na místě, dělnické domy byly experimentálně stavěny ze směsi škváry, vápna a malty, která svou tvrdostí odpovídala cementu. Ty stojí za zmínku, protože byly na svou dobu reprezentativní a zachoval se jejich pozdější popis. Prý měly jen tu nevýhodu, že se na zdi nedalo nic zavěsit. Originální střecha ze stejné hmoty původně

měla tvar střechy vagonové, ale neosvědčila se a asi po dvou letech se propadla. Prorazila stropy bytů, proto musela být narychlo nahrazena tradiční střechou sedlovou. „Švábovna“, jak se pak dělnickým domům říkalo, byla zbořena koncem 50. let 20. století. Zápis z roku 1932 v podnikové kronice uvádí: „Tento obytný dům leží v Pátecké ulici č. 223/III, je z masivního zdiva, jest jedno patro vysoký a má lepenkou pokrytou sedlovou střechu. Dvě celou budovou procházející chodby jsou ze silnice, jakož i ze dvora přístupné. Na dvorní straně nachází se též přístavby pro dvě schodiště a záchody. Chodby a záchody jsou klenuté a cementovou dlažbou opatřené. Ve všech ostatních místnostech jsou trémové stropy a prkenné podlahy. Schody jsou ze dřeva. Zastavěná jsou čtyřkřídlavá okna, jednokřídlavé dveře, jakož i obyčejná kuchyňská kamna. V přízemí nachází se 12 bytů po 1 kuchyni a 1 pokoji, dohromady 24 místností. V prvním poschodí nachází se 14 bytů, které mají dohromady 24 místností. Půda, která jest opatřena cihlovou dlažbou, je dřevěnými stěnami dělena v oddělení pro každý byt. Elektrické světlo jest zavedeno v chodbě, jakož i v kuchyních, taktéž na dvoře. Na dvoře se nachází také vodovod. Na pravé čelní straně budovy nachází se výjezdní silnice do dvora, který se nechá uzavíratí dvoukřídlými vraty. Na silniční straně leží po

celé délce budovy asi 2,5 široká zahrádka. Tento dvojitý obytný dům jest asi 56,2 m dlouhý, 11,70 m široký. Přístavky pro schodiště jsou po 3,80 široké a 4,85 m hluboké, pro záchody 2x2,20 m dlouhé a 2,65 hluboké. Zastavěná plocha budov obnáší 717,72 m².“

Moderní sklárna, honosná „vila“

K dělnickým domům byly zvlášť postaveny sklepy na brambory, zeleninu a pivo. Stavba byla vyzdvížena asi metr nad zem a ukončena sedlovou střechou se světlíky. Sklepy na uhlí nebyly potřeba, protože si skláři mohli libovolně brát uhlí pro svou potřebu z továrních hald. Gerhardtové se také předem dohodli s dráhou na zřízení točny a kolejové vlečky pro přesun stavebního materiálu, kterou by pak používali i pro dopravu materiálu, potřebného k provozu sklárny. Celý areál byl oplocen nízkým dřevěným plotem a vjezd do závodu tvořily dva velké hranolové sloupy s ozdobnými vázami, bez vrat. Dokončený areál byl ve své době považován za nejmodernější sklárnu v celých Čechách. První poděbradská sklárna nesla jméno „Bratři Gerhardtové“ (Brüder Gerhardt) a používala výrobní značku B.G. Nejdříve byla vedena jako veřejná společnost „Bratři Gerhardtové“. Protože před příchodem do Poděbrad bratři Gerhardtové zlikvidovali svou sklárnu v Pavlově u Ledče nad Sázavou, postavili si vedle nové sklárny uprostřed zahrady „vilu“. Projekt na ni opět vypracoval stavitel Otto Ehlen. „Vila“ jako jediný objekt z původní sklárny se v pozdější podobě zachovala do dnešních časů. Patrová budova v novorenesančním stylu s tehdy bohatě členěnou fasádou, balkóny a balustrádami patřila v tehdejších Poděbradech k nejhonosnějším domům. Byly

v ní původně dva byty – v přízemí bydlel mladší Jan Gerhardt, v prvním patře jeho starší bratr Augustin.

Dva bratři, a každý jiný

Podnik prý podle některých pamětníků vedl nejdříve Jan. Augustin přišel do Poděbrad asi o tři roky později a sklárnu pak vedli spolu. Jiné prameny uvádějí opak. Mladší Jan byl údajně před příchodem do Poděbrad ředitelem sklárny ve Velkých Losinách a Gustav si ho vzal za společníka. Jan se pak stal jakýmsi provozním šéfem, byl příjemnější a dalo se s ním jednat. Hubený, s malým knírkem byl opakem svého bratra. Přísný a panovačný Augustin měl menší přítulnostlou postavu, velký knír, stále chodil oblečený v mysliveckém, provázen psem, a pušku přes rameno údajně nosil i v továrně. U vily v zahradě měl ohrady pro psy a pro srnce. Ač byli Gerhardtové Němci, mluvili prý obtočně česky, ale domácí řeč a výchova byly důsledně německé. Augustinova manželka proslula svými velkopanskými manýry. Jezdila na koni, měla luxusní kočár s párem bílých koní a u „vilu“ si nechala postavit podobný portál jako kníže Hohenlohe na Zámečku. Ve „vile“ se pořádaly

hostiny, na které se zvala místní honorace, a častými hosty měli být i kníže Hohenlohe s kněžnou, kteří Gerhardtovy na oplátku zvali na hony. V květnu 1883 Jan prodal svůj podíl bratru Augustinovi a ten vedl závod dále sám. Postupně upadal do dluhů, které byly časem tak veliké, že mu už žádná banka nechtěla dát úvěr. Když i výhradní dodavatel sklářského materiálu, obchodník Sobička z Prahy, nedostal delší dobu zaplacenou, přivedl sklárnu do konkurzu. V roce 1888 byl provoz v továrně zastaven, Gerhardtovi zmizeli někde v Rakousku a poděbradští skláři si museli hledat nové uplatnění, většinou to bylo ve sklárnách v Boru, v Harrachově nebo na Jihlavsku. Sklárna byla sice v prosinci 1892 dána do dražby, ale kupec se našel až v dubnu 1898. Novým majitelem poděbradské sklárny se stal Josef Inwald, rakouský Žid, který již dříve vlastnil jednu sklárnu v Německém Šicendorfu, nyní Dobroníně u Polné na Českomoravské vrchovině, dvě sklárny u Vídně v Moosbrunu a Florisdorfu a další sklárnu ve Zlíčově u Prahy. Tehdy začala druhá kapitola v historii poděbradské sklárny.

Pohled ze střechy školy (dnešní hotelovky) k severovýchodu, kde je vidět umístění sklárny v polích krátce po dokončení.

GASTRONOMIE**Žáci SOU společného stravování zazářili na soutěžích**

Studenti SOU společného stravování Poděbrady dosáhli v poslední době mimořádných úspěchů na prestižních gastronomických soutěžích na Slovensku a v České republice. Svým talentem, kreativitou i profesionálnítou opět potvrdili vysokou úroveň školy a její dlouhodobé zaměření na kvalitní gastronomické vzdělávání.

Text a foto: SOU společného stravování Poděbrady

kace zvládla připravit moderní pokrm z zeleného hřbetu s profesionálním přístupem a ukázala, že studenti školy obstojí i v náročných podmínkách kulinařských soutěží.

Hlavní soutěžní úspěch však přišel o den později, 5. prosince 2025 v Rimavské Sobotě, kde se konal 5. ročník Mezinárodních majstrovstiev BBSK v přípravě zemiakového šalátu. V prostředí reštaurácie Mladost poměřily síly týmy ze Slovenska, Česka

a Maďarska, které měly za úkol vytvořit originální pojetí tradiční vánoční speciality. Tým SOU společného stravování Poděbrady ve složení Jan Hrázský, Anička Kačmaříková a Jakub Bureš pod vedením Karla Diviše a Aleše Kouřila zaujal odbornou porotu kreativním pojetím, precizní přípravou i špičkovou prezentací.

Výsledky soutěže: 1. místo – SOU společného stravování Poděbrady | 2. místo – SOŠ technická

a agropotravinářská, Rimavská Sobota | 3. místo – SOŠ obchodu a služeb, Rimavská Sobota Úspěch navazuje na loňské vítězství a potvrzuje vysokou laťku, kterou žáci školy dlouhodobě nastavují. Soutěž přinesla nejen skvělé kulinařské výkony, ale také přátelskou, předvánoční atmosféru plnou inspirace a gastronomických nápadů.

Statečný výkon v semifinále soutěže BernardChef

Další významnou událostí bylo semifinále prestižní soutěže BernardChef, které proběhlo v kuchařském centru Gurmandie v Jihlavě. Mezi osmi nejlepšími mladými kuchaři z celé České republiky se umístil náš žák Lukáš Uhlíř. Úkolem soutěžících bylo vytvořit tříchodové menu ve čtyřech porcích a alespoň v jednom chodu použít pivo Bernard. Lukáš se výzvou zhostil s odvahou a profesionalitou – ačkoliv nestihl časový limit, porotu zaujal chutěmi, nápaditostí i precizním provedením pokrmů.

Soutěžní menu | Předkrm: „Kulajda trochu jinak“ – ragů z hub a brambor, koprový olej,

zastřené vejce | Hlavní chod: Filátka z chlumeckého pstruha, anýz, cizrna, pyré z červené řepy (na foto) | Dezert: Čokoládový dortík s pěnou z mascarpone a čokoládovou ganache Atmosféru soutěže doplňovalo občerstvení v podobě kanapek, kávy a piva Bernard. Porota ocenila vysokou úroveň všech účastníků a pochválila Lukášovu kreativitu i chuťové kombinace. „Lukášovi děkujeme za skvělou reprezentaci školy,“ doplnil učitel odborného výcviku Bc. Jan

Beran (na snímku se svým úspěšným žákem).

SOU Poděbrady potvrzuje svou pozici mezi špičkovými gastronomickými školami. Úspěchy z Banské Bystrice, Rimavské Soboty i Jihlavy opět ukazují, že žáci školy dokážou obstát mezi nejlepšími v Česku i zahraničí. Škola si váží práce všech studentů i pedagogů, kteří svým nasazením a profesionalitou přispívají k budování silného renomé oboru gastronomie.

Triumf na mezinárodním mistrovství v Rimavské Sobotě

Předvánoční výjezd na Slovensko přinesl škole další významné vítězství. Nejdříve se výprava zúčastnila soutěže Gastro Cup 2025 v Banské Bystrici, kde Míša Líbalová v silné konkurenci 14 kuchařů obsadila excelentní 6. místo. I přes technické kompli-

KULTURA**Polabské muzeum v roce 2026**

Plánované akce v Polabském muzeu Poděbrady přibližuje jeho ředitel Jan Vinduška:

„V letošním roce připravujeme několik výstavních projektů. Uvedené termíny zahájení jsou orientační a mohou být ještě upřesněny.

Rok zahájíme komorní, ale tematicky mimořádnou výstavou Poděbradský poklad, která bude součástí oslav Dne Poděbrad. Unikátní denárový nálezy bude veřejnosti přístupny od 4. do 8. března 2026. Do konce března pokračuje

výstava Ve škole našich prababiček, doplněná edukačním programem.

Od 13. března do konce června představí svou tvorbu poděbradská grafička a výtvarnice Radka Folprechtová, mimo jiné autorka loga města. Vernisáž se uskuteční 2. března od 17.30 hodin.

Od poloviny dubna do konce září bude k vidění výstava Poděbradské sklo – 150 let poděbradské sklárny, věnovaná historii a významu sklářské výroby spojené s Poděbrady.

Letní měsíce a září budou patřit fotografiím Pavla Baňky, výrazné osobnosti české fotografie, jehož díla jsou zastoupena v řadě domácích i zahraničních sbírek.

Na podzim připomeneme 70. výročí úmrtí malíře Ludvíka Kuby výstavou obrazů a kreseb ze sbírek galerií a muzeí Středočeského kraje.

Současně plánujeme otevření tematické výstavy věnované dřevu a jeho zpracování, která naváže na úspěšné výstavní projekty z minulých let.“ (red)

Benefiční vánoční koncert Collegia 2010

Text: Jaroslava Dunovská
Foto: archiv Collegia 2010

Výtežek z úspěšného koncertu hudebních souborů studentů

a absolventů Gymnázia Jiřího z Poděbrad Collegium 2010, který se uskutečnil v sobotu 20. prosince 2025, byl věnován na zahájení rekonstrukce kostela Československé církve husitské v Poděbradech. Děkujeme všem posluchačům za jejich finanční příspěvky, paní faráře Zikové za vždy vstřícné a milé jednání při zajištění koncertů Collegia 2010 a MěÚ Poděbrady za podporu v rámci grantového řízení 2025.

KALENDÁŘ AKCÍ

Čtvrtek 5. 2. | Přelet nad kukaččím hnízdem – abonentní představení | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 630 Kč | Nejznámější psychiatrická léčebna. Aby se vyhnul vězení, zvolil psychiatrickou léčebnu. Ale možná udělal tu největší chybu svého života... Strhující příběh o souboji mezi manipulativní zdravotní sestrou a jejím nedobrovolným pacientem. Hrají: Miroslav Hrabě / Lukáš Burián, Romana Goščíková / Anna Kulovaná, Petr Klimeš / Petr Halíček, Milan Enčev, Lukáš Malínek, Jindřich Žampa / Martin Šnajdr, Karel Hábl / Antonín Hardt, Alžběta Fišerová / Barbora Kepková, Michal Roneš, Marek Helma. Produkce: Divadlo Radka Brzobohatého

Pátek 6. 2. | Vyprávění hudby | Kavárna HeArt Cafe na 1. nádvoří zámku | 17.30 | 130 Kč | Akustický koncert, české a světové hity ve stylu folk-bluesové hudby. Účinkují: Martias – vocal, guitar, arrange, Míla Charvát – jazz violín, arrange

Pondělí 9. 2. | Hlavně důstojně | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 200 Kč | Divadelní spolek Jiří uvádí bláznivou komedii v režii Ladislava Langra, nabízející poněkud svérázný pohled na jistou neradostnou rodinnou událost. Neplánovaná souhra náhod však místo truchlení odstartuje nečekanou frašku. Účinkují: Alexander Koukol, Petr Svoboda, Jakub Charvát, Matyáš Kalferst, Jolana Daňková, Martin Daněk, Karolína Lišková, Tomáš Krombholz, Helena Pěchová, Jaroslav Brendl, Hana Svobodová, David Skrbek, Milan Hercík

Čtvrtek 12. 2. | Beseda se spisovatelkou Karolínou Ponocnou Kamborskou | Městská knihovna – společenský sál | 18.00 | 100 Kč (předprodej v oddělení čítárny citarna@knihovna-pdy.cz, tel. 325 600 421) | Moderuje: Petra Křížková

Pátek 13. 2. | Koncert Heidi Janků & HeidiBand | Kongresové centrum Lázeňská kolonáda | 19.00 | 390 a 590 Kč

Neděle 15. 2. | Kniha džunglí – rodinný muzikál | Divadlo Na Kovárně | 10.00 | 347 Kč (předprodej vstupenek v síti smsticket) | Čeká vás příběh plný emocí, hudby, smíchu i napětí. Seznámíte se s odvážným Mauglím, moudrým vlčím vůdcem Akélou, ušlechtilým a statečným panterem Baghírou, rozverným medvědem Balúem. O napětí se postará nelítoštný tygr Šerchán.

Pátek 27. 2. | Bridgerton – hudba při svíčkách | Kongresové centrum Lázeňská kolonáda | 19.00 | 690–790 Kč (vstupenky v prodeji přes smsticket) | Večer plný romantiky a elegance, kde zazní ty nejznámější melodie a písně z oblíbeného seriálu Bridgerton. Světlo stovky svíček vytvoří okouzující atmosféru koncertu. Program v jedinečném provedení smyčcového kvarteta představí výběr hudebních skladeb z tohoto populárního seriálu, inspirovaných klasickými díly i moderními popovými melodiemi.

Neděle 1. 3. | Líný Kuba, holé neštěstí | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 80 Kč | Veselá pohádka pro děti i dospělé, ve které se můžete těšit na loupežníky, vodníka a další kouzelné postavy, které se pokusí pomoci Kubovi od jeho lenosti. Účinkuje: DS Klicpera Sadská

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí se nepromítá.

Čt.5.2. **PRIMÁT – PREMIÉRA** | Pá.6.2. **POTOPA** | So.–Ne.7.–8.2. v 16.00 **SPONGEBOB: PIRÁTSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ** | So.–Ne.7.–8.2. **DREAM TEAM** | Út.10.2. **DŮKAZ VINY** | St.11.2. **ČTYŘI MATKY** | Čt.12.2. **SOS** | Pá.13.2. **BOUŘLIVÉ VÝŠINY** | So.14.2. **NEČEKANÉ LÉTO – speciální valentýnská předpremiéra, v ceně vstupenky sklenička sektu** | Ne.15.2. v 16.00 **RUFUS: MOŘSKÝ DRÁČEK, KTERÝ NEUMĚL PLAVAT** | Ne.15.2. **NEPORAZITELNÍ** | Po.16.2. v 18.00 **ZATROCHU LÁSKY... – poetický večer k životnímu jubileu milovníka poezie Jaroslava Brendla, spolu s vystoupením jeho hudebních hostů, vstupné dobrovolné** | Út.17.2. **KŘÍDLA SMUTKU** | St.18.2. **MILOST** | Čt.19.2. **V ÚKRYTU** | Pá.20.2. **OTEC MATKA SESTRA BRÁTR** | So.21.2. v 16.00 **VEJCE NA LEDU: POLÁRNÍ ZÁCHRANA** | So.–Ne.21.–22.2. **KDYŽ SE ZHASNE** | Ne.22.2. v 16.00 **MAZLIČCI V PRŮŠVIHU** | Út.24.2. **NEŘÍKEJ MI MAMI** | St.25.2. **VOLNÝ HRÁČ** | Čt.26.2. **VŘÍSKOT 7 – PREMIÉRA** | Pá.27.2. **ČARODĚJ Z KREMLU** | So.28.2. v 16.00 **SUPERPES KARLÍK** | So.–Ne.28.2. – 1.3. **ŠVIHÁCI** | Ne.1.3. v 16.00 **NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍCH: GOAT** | Více informací na www.zameckybiograf.cz

Pozvánky

Připravil Milan Čejka

Komentovaná prohlídka výstavy Čtvero ročních dob

Galerie Ludvíka Kuby Poděbrady zve na komentovanou prohlídku retrospektivní výstavy obrazů krajináře Františka Kavána Čtvero ročních dob, která se uskuteční v sobotu 28. února od 16 hodin. František Kaván byl skvělý český malíř, básník a překladatel. Jeho dílo je výrazně spjato s rodným krajem, tedy s Podkrkonoším. Další motivy nacházel na Českomoravské vrchovině nebo v Železných horách. Po právu patří tento malíř s Otakarem Lebedou a Antonínem Slavičkem k nejdůležitějším českým krajinářům. Komentované prohlídky se ujme Michal Zachař, kurátor výstavy a specialista na malířův umělecký odkaz.

Kavárna zve na výstavu Sny ze šuplíku

V prostorách kavárny HeArt Café na prvním zámeckém nádvoří byla otevřena výstava mladé malířky, grafičky a ilustrátorky Elišky Deváté. Expozice nese název Sny ze šuplíku a nabízí pestrý výběr prací této výtvarnice. Jsou zde obrázky inspirované filmem Andrej Rublev a také ilustrace z knížek Princezna Anežka nebo Modrá země. „Chtěla bych společně s provozovateli kavárny pozvat návštěvníky výstavy k aktivní účasti na tvorbě uměleckého díla Šuplík plný snů. Každý do něho může přispět svým malovaným výtvozem, buď podepsaným, nebo anonymním. Výstava bude k vidění až do konce listopadu a v průběhu času bude dílo dokumentováno a interpretováno různými formami v médiích a podobně,“ vysvětlila Eliška Devátá.

Premiéra komedie Rozmarný duch

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou zve na premiéru konverzační komedie Rozmarný duch. Autorem hry je úspěšný anglický dramatik, režisér, scénárista, ale také herec a zpěvák dvacátého století Sir Noël Peirce Coward. Lze o něm s jistotou říci, že svými hrami chtěl v první řadě diváky bavit, ovšem jeho humor a vtipy dokázaly mnohdy i provokovat. V tomto případě nabídne libický soubor Vojan problematiku manželských vztahů, které překvapivě nekončí odchodem jednoho z partnerů z našeho světa, ale přenášejí se někam do jiné dimenze. Rozmarný duch je považován za nejlepší autorovo dílo. V podstatě nezmišlel od svého vzniku z divadelních prken, úspěšně obletěl svět a pobavil miliony diváků. Nelze opomenout, že se dočkal i čtyř filmových zpracování. Premiéra se uskuteční v sobotu 14. února od 18 hodin, první repríza je na programu v pátek 20. února od 19 hodin, představení se konají v libickém kulturním domě.

Povídání o Karlu Krylovi v Bételu

Ve čtvrtek 12. února v 18.30 začne v modlitebně Církve bratrské Bételu přednáška religionisty, teologa, spisovatele a skvělého řečníka prof. Pavla Hoška s názvem Jako anděl s polámanými křídly: Duchovní profil Karla Kryla.

SPORT

Poděbradský sportovec Pavel Kopřiva se stal vicemistrem ČR ve fitness racingu

Poděbrady mají další důvod k hrdosti. Pavel Kopřiva, už dlouholetý Poděbradák a manažer společnosti Super zoo, se stal vicemistrem České republiky v B-Cross Runu a zároveň zvítězil ve své věkové kategorii. Na šampionátu se navíc podílel na týmovém úspěchu, když ve štafetovém závodě vybojoval bronzovou medaili.

Foto: archiv P. Kopřivy (MČR) a Super zoo

Poděbrady mají další důvod k hrdosti. Pavel Kopřiva, už dlouholetý Poděbradák a manažer společnosti Super zoo, se stal vicemistrem České republiky v B-Cross Runu a zároveň zvítězil ve své věkové kategorii. Na šampionátu se navíc podílel na týmovém úspěchu, když ve štafetovém závodě vybojoval bronzovou medaili.

Na Mistrovství České republiky v B-Cross Runu, které proběhlo 6. prosince 2025 na Výstavišti v pražských Letňanech, se sešlo přes tisíc závodníků i diváků. Šlo o dosud největší akci tohoto typu v České republice. Pavel Kopřiva z Poděbrad zde obsadil druhé místo v absolutním pořadí, přičemž od vítězství ho dělily necelé dvě sekundy. Ve věkové kategorii 36–45 let pak zvítězil

a stal se mistrem republiky. Vedle individuálního závodu se Pavel Kopřiva zúčastnil rovněž týmového závodu štafet, kde společně se svými partáky obsadil třetí místo a rozšířil tak svou medailovou sbírku o další cenný kov. B-Cross Run spadá do stále populárnější disciplíny fitness racing, která kombinuje běh a silové disciplíny. Závodníci střídají běžecké úseky se cviky, jako jsou dřepy, veslování, výpady nebo nošení těžkých břemen. Na pražském mistrovství absolvovali závodníci osm kol, kdy každý úsek tvořilo 800 metrů běhu a jedna silová disciplína. „Je to velmi náročný formát, který prověří nejen fyzickou kondici, ale i psychickou

odolnost. O to víc si výsledků vážím,“ říká Pavel Kopřiva, který v Poděbradech žije téměř dvacet let a trénuje v místní tělocvičně GYM24. Poděbrady považuje za ideální místo pro aktivní život. „Máme tu spoustu skvělých sportovců, kteří město reprezentují na vysoké úrovni v různých disciplínách. Poděbrady jsou městem pohybu a sportu a jsem rád, že můžu být jeho součástí,“ dodává. Vedle sportu je Pavel Kopřiva také dlouholetým zaměstnancem společnosti Super zoo, která je součástí skupiny Plaček a má své kořeny právě v Poděbradech. Ve firmě působí od roku 2012 a dnes zastává pozici ředitele e-commerce pro Českou

a Slovenskou republiku. Super zoo patří mezi nejvýznamnější specializované prodejce chovatelských potřeb ve střední Evropě a málokdo ví, že její centrála sídlí právě v Poděbradech, odkud je řízen provoz téměř tří stovek prodejen v Česku a na Slovensku. Firma dlouhodobě podporuje lokální zaměstnanost a vytváří prostředí, které přeje rozvoji zaměstnanců. „V Super zoo si vážíme lidí, kteří u nás pracují dlouhodobě a jdou příkladem ostatním. Sportovní i osobní úspěchy našich kolegů vnímáme jako inspiraci a důkaz, že v Poděbradech máme výjimečné zaměst-

nance,“ říká Luboš Rejchrt, jednatel skupiny Plaček. Firma se zároveň hlásí k podpoře zdravého životního stylu – například prostřednictvím každoroční sportovní výzvy pro zaměstnance, jejíž výtěžek putuje na charitativní projekty, nebo podporou zdravého stravování na centrále v Poděbradech. Příběh Pavla Kopřivy tak propojuje sportovní úspěch, vztah k Poděbradům, profesní působení v silné lokální firmě a zároveň připomíná, že důležitou roli v jeho životě hraje i rodina, která je pro něj oporou při skloubení práce, sportu a osobního života. (red)

Vá+noční orienták v centru města

V sobotu 20. prosince 2025 v 17.00 odstartoval v Poděbradech další ročník tradičního Vá+nočního orientáku, který jak pro zkušené orientační běžce, tak laickou veřejnost každoročně připravuje sportovní klub Běhej Poděbrady.

Text: Martin Král za Běhej Poděbrady
Foto: Klub Běhej Poděbrady

Tentokrát se běželo na mapě Lázně Poděbrady, start i cíl byly umístěny na travnaté ploše vedle OD Jiří. Na trať vyznačenou v severní části kolonády a přilehlých ulicích vyběhlo celkem 203 závodníků, kteří poměřili své síly na čtyřech tratích různé obtížnosti – závodní kategorie TM (2,9 km, muži) a TZ (2,6 km, ženy) a kratší, nesoutěžní trať P. Pro nejmenší pak byla připravena kategorie HDR při svíčkách s dovoleným doprovodem. V závodních kategoriích vyhráli

s rekordním počtem 541 účastníků, kteří si za krásného zimního počasí přišli do cíle v Restauraci Cidlina pro diplom, vizitku a tatrunku. Se svými pány pochodovali i pejsci, kteří dostali od organizátorů pochoutku. Na akci Novoročního čtyřlístku, z jehož výtěžku KČT provádí značení tras pro

Důležité vítězství pro mladé házenkářky

Mladší žákyně Házené Poděbrady se v sobotu 17. ledna představily ve Středočeské krajské kvalifikaci házenkářského Desetiboje a celodenní snažení zakončily vítězstvím, které má velký význam pro jejich další sportovní vývoj.

Text: Tomáš Vejvar
Foto: archiv Házené Poděbrady, a.s.

V konkurenci týmů Handball Club Kolín a Házená Mělník obsadily poděbradské žákyně první místo a potvrdily, že dlouhodobá práce v tréninku má správný směr. Házenkářský Desetiboj patří mezi specifické soutěže mládežnické házené. Nesoustředí se pouze na herní výsledek, ale prostřednictvím deseti různých disciplín hodnotí komplexní pohybové schopnosti, techniku práce s míčem, rychlost, obratnost i schopnost spoluprá-

ce v týmu. Právě v této všestrannosti se poděbradské hráčky dokázaly prosadit. V celkovém bodovém hodnocení získala Házená Poděbrady 46 bodů, Handball Club Kolín nasbíral 29 bodů a Házená Mělník zakončila soutěž se 17 body. Číselné vyjádření výsledků odpovídá průběhu celého dne, kdy se tým prezentoval soustředěným výkonem, dobrou organizací a schopností zvládat jednotlivé disciplíny s klidem a jistotou. Silnou stránkou Poděbrad byla týmovost a vzájemná podpora. Hráčky fungovaly jako kompaktní celek, dokázaly se povzbuzovat a udržet koncentraci napříč celým programem turnaje. Právě tyto dovednosti jsou pro další sportovní vývoj zásadní.

Pod vedením trenérky Hanky Vejvarové je hlavním cílem systematický rozvoj mladých hráček, vytváření správných sportovních návyků a pozitivního vztahu k házené. Výsledek krajské kvalifikace je v tomto kontextu přirozeným vyústěním dlouhodobé práce celého týmu. Na vítězství se podílela kompletní sestava: Hana Čiháková, Alžběta Mrázová, Martina Pokorná, Tereza Macháčková, Marie Hanousková, Barbora Višová, Adéla Marhanová, Julie Šmelhausová, Barbora Horáková a Sofie Kalina, které během turnaje prokázaly poctivý přístup a chuť se zlepšovat. Vítězství v krajském kole navíc znamená postup do další fáze soutěže, která se uskuteční

v Karlových Varech. Pro tým půjde o další cennou příležitost ke sbírání zkušeností a porovnání se s družstvy z jiných regionů. Na závěr patří poděkování partnerům klubu – městu Poděbrady a Národní sportovní agentuře (NSA) – za dlouhodobou podporu mládežnického sportu. Velké díky náleží také rodičům, kteří vytvářejí stabilní zázemí, podporují tým na turnajích a jsou nedílnou součástí celé klubové práce. Bez této podpory by podobné sportovní kroky nebyly možné.

Patrikův úspěch v posledním dni roku

Poděbradský student Patrik Chlubna, závodící za atletický oddíl SKP Nymburk, skončil druhý v Silvestrovském běhu 2025 v kategorii junioři s časem 00:18:02. (map) Foto: archiv P. Chlubny

Pozvánka

TURISTI Novoroční šlapanda po pětačtyřicáté

Text a foto: KČT Poděbrady

Prvního ledna se uskutečnil již 45. ročník Novoroční šlapandy

s rekordním počtem 541 účastníků, kteří si za krásného zimního počasí přišli do cíle v Restauraci Cidlina pro diplom, vizitku a tatrunku. Se svými pány pochodovali i pejsci, kteří dostali od organizátorů pochoutku. Na akci Novoročního čtyřlístku, z jehož výtěžku KČT provádí značení tras pro

vozičkáře, se vybralo 3 644 korun. Děkujeme všem, kdo se pochodu zúčastnili, a také těm, kteří na Novoroční čtyřlístek přispěli. Poděkování patří též organizátorům, kteří měli co dělat, aby akci zvládli. A rovněž našemu městu za finanční podporu.

Plán výletů KČT Poděbrady

So 7. 2. Kyjovské údolí (skalní útvary), 10 km | So 14. 2. Městská NS Úvaly, 6 km | Ne 15. 2. Masopust ve skanzenu Kouřim
Podrobné informace lze najít na vývěsce u Pentagonu nebo na webových stránkách klubu: www.kctpodebrady.sokct.cz.

CELOROČNÍ NÁBORY DĚTÍ I DOSPĚLÝCH

SEBEOBRANA PODĚBRADY

BOXING PODĚBRADY

LET'S ROLL BJJ

DĚTI 728 180 180
ŽENY 737 855 684

DĚTI | ŽENY | MUŽI
777 252 927

ŽENY | MUŽI
725 393 508

WWW.BOXINGPODEBRADY.CZ

SPORT**Pavλίna Ottová: Otevřela si své taneční studio a přivezla bronz z mistrovství světa**

Na dřívějších mistrovstvích světa v pole dance Pavλίna Ottová podvakrát získala stříbrnou medaili v sólu, koncem minulého roku k ní přidala bronz v duu. Vloni se také stala vicemistryní domácího šampionátu na kruhu. Nyní má Pavλίna v Poděbradech vlastní studio zaměřené na vzdušnou akrobacii, kde se věnuje úspěšným svěřenkyním, dětem i dospělým.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv P. Ottové

Přiblížíte nám nedávné mistrovství světa v pole dance, z kterého jste přivezla třetí medaili v řadě?

Mistrovství se konalo od 9. do 14. prosince v Budapešti. Jela jsem na něj nejen já, ale i moje poděbradské svěřenkyně Justýna Sekerešová a Karolína Mlejnková. Soutěžila jsem tentokrát v duu. Na závodnice jsou v této kategorii kladeny

podobné požadavky jako v sólu, ale ještě k tomu musí prvky provádět obě stejně, což je potřeba perfektně natrénovat. Na šampionátu soutěžilo šestnáct dvojic a bylo to hodně vyrovnané. Nakonec jsme vybojovaly bronzové medaile, ale bodová hodnocení se lišila o desetinky, například čtvrté duo bylo za námi o 0,4 bodu.

Závodíte na ukotvené i létající tyči, a to sama i v duu, získala jste medaili na mistrovství republiky na akrobatickém kruhu. Určitě lze o vás mluvit jako o univerzální závodnici...

Ano, ovládám více vzdušných sportovních disciplín. Kruh je poměrně nový, začala jsem s ním teprve nedávno. Výhodou je, že se na něm dělají podobné prvky jako na tyči. A co se týká duu, jsem ráda, že jsem si vedle sóla vyzkoušela něco jiného. Díky tomu vím, jak sestavu stavět holkám, když budou chtít duo vyzkoušet. Dobrá umístění vřdycykeru beru tak, že to je sportovní úspěch pro mě jako sportovce a zároveň cenná zkušenost pro mě coby trenérku. Soutěže mám pokaždé, řekněme, půl na půl pracovní-osobní. Zvláště z mistrovství světa hodně čerpám, protože jsou tam nejlepší z nejlepších. Letos se uskuteční v Praze, což je super.

Každý sportovec si přeje, aby vrcholná soutěž byla doma.

S kým jste na světovém šampionátu v Maďarsku tvořila duo?

Se svojí kamarádkou Barborou Dyrnkovou z Roudnice nad Labem. Barča si mě jednou pozvala na workshop do studia, kde tenkrát dělala lektorku. Hned jsme si lidsky velmi sedly a teď jsme kamarádky už sedm let. V mnoha ohledech jsme si podobné. Bára žije stejný život jako já. Má svoje studio v Roudnici, kde trénuje spoustu dětí i dospělých. Společně nám to při trénincích i na pódiu skvěle funguje, což se odrazilo i na šampionátu v Budapešti. V roce 2026 se společně chystáme opět na kvalifikaci na MS v doubles, které bude v Praze, ale tentokrát na Flying Pole (neukotvené tyči). Mimoto společně připravujeme tábory pro děti a spolupracujeme na různých nových projektech jako například sportovní psycho-

logie v praxi. Přestože je dojíždění občas velmi náročné, věřím, že to společně ještě dotáhneme daleko. Našla jsem v ní báječného životního, sportovního i pracovního parťáka.

Pole dance se věnujete jedenáctým rokem. Jak moc se za tu dobu změnil?

Podobně jako v jiných sportech je jeho vývoj značný. Když jsem s ním začínala, byla úroveň úplně někde jinde, hodně se to posunulo. Holky skáčou salta, už jde v podstatě o moderní gymnastiku ve vzduchu. Nejlepší závodnice jsou z Ruska a Ukrajiny, a jelikož ruské závodnice mohly po pauze opět soutěžit, vyhrály na šampionátu všechna první místa. Když na ně koukám, nechápu, jak to dělají. Moje svěřenkyně Justýna Sekerešová a Karolína Mlejnková jsou v mých očích úžasné, nejlepší závodnice v pole dance z České republiky, ale Rusky jsou ještě dál. Když před časem nějakou chvíli

nezávodily, byly jsme my ostatní rády. (úsměv) Je to pro nás s Bárou velký úspěch, že jsme na mistrovství za sebou nechaly dvě ruské dvojice. Co se týká dalšího světa, dobré jsou také Polky, Francouzky, Japonky a Brazilky.

Jak dopadly na mistrovství vaše poděbradské svěřenkyně Karolína a Justýna?

Kája soutěžila v juniorkách a skončila osmá. Minulé dva roky přivezla bronz z mistrovství světa, ale letos to bylo maximum, čeho šlo dosáhnout. Nejdříve v pátek absolvovala semifinále, kterého se účastnilo čtyřiatřicet soutěžících a z něhož se dostala do top desítky. V nedělním finále skončila osmá. S jejím umístěním jsme byly velmi spokojené. Justýna v dospělých skončila z pětačtyřiceti účastnic třináctátá. Ale rovněž jsme si řekly, že to bylo maximum, protože se v Budapešti sešly opravdu výborné závodnice z celého světa.

Před půl rokem jste v Poděbradech otevřela vlastní studio. Co to pro vás znamená?

Jsem šťastná, je to splněný sen. Na vzdušnou akrobacii jsou zapotřebí prostory s vysokými, čtyřmetrovými stropy, hledala jsem je ve městě pět let. Našla jsem je na Riegrově náměstí a v září minulého roku jsem studio Dance&Fly otevřela. Bylo to náročné, sama jsem pomáhala se stavbou, odděla jsem si to. Do toho jsem pracovala, trénovala v nymburském studiu, kde jsem s pole dance před jedenácti lety začínala. Doteď tam vypomáhám, je to moje srdcovka. Studio se otevřelo, na nábor přišlo spousta dětí a lekce se naplnily. Vše bylo v běhu a já jsem se mohla soustředit na prosincové závody. V novém poděbradském studiu se zaměřujeme na vzdušnou akrobacii, především na pole dance, Flying Pole a na kruh, nově se budeme

novovat cvičení s akrobatickými šálami. Vyučujeme zde i moderní tanec. A pro ženy máme různé styly tancování jako například Frame Up, Pole Exotic nebo Chair Dance.

Zmínila jste se o velkém zájmu dětí...

Pro ty nejmenší máme i lekce pohybové průpravy, takzvanou přípravku. Mám pocit, že se nikdo v republice, co se týká vzdušné akrobacie, nevěnuje dětem tolik jako my tady. Hodně mě to s dětmi baví. Říkám si a cítím už několik let, že jsem se narodila pro to, abych je sportovně vychovávala. Je krásné sledovat, že z desetiletých holčiček vyrostly krásné, klidné, cílevědomé a sebevědomé slečny. To je pro mě jako pro trenérku největší odměna. Tento rok chceme ve studiu pořádat též letní příměstské tábory jak pro děti ze studia, tak i pro veřejnost.

Daří se vám i studiu. Máte ještě nějaký další sen?

Co se týká závodění, mám sen, že bych ještě chtěla na světovém šampionátu získat medaili v kategorii třicet plus. Letos mi je devětadvacet, soutěžit s osmnáctiletými holkami není úplně nelehké. Ale pořád jsem mladá. A vlastně neznám nikoho ani z České republiky, kdo by závodil tak jako já. Absolvovala jsem v jednom kuse už páté mistrovství světa a nehodlám přestat. Chtěla bych zkusit zabojoval v oné zmíněné kategorii třicet plus. To je můj poslední sen, který bych si chtěla ve sportu splnit. Úroveň je tady pořád vysoká, ale desetiletý rozdíl je znát. Dál už je můj sen plnit tyto sny mým svěřenkyním a pomáhat jim na jejich cestě.

Bohemia Aerobic Tour vyvrcholila v Poděbradech

Oddíl aerobiku T. J. Sokol Poděbrady společně s organizátory z Hradce Králové, Kutné Hory, Jičína a Chrudimi již několik let spolupřipřádá soutěž Bohemia Aerobic Tour. Nejinak tomu bylo i v polovině ledna.

Text: Monika Sobotková
Foto: archiv odd. aerobiku T. J. Sokol Poděbrady

Každý ročník Bohemia Aerobic Tour je rozdělen na dva typy soutěží. Podzimní část je věnována cvičení podle lektora, zatímco ta jarní patří pódiovým skladbám. Obě části mají vždy čtyři základní soutěžní kola a páté kolo je tradičně finálové. V letošním roce připadlo finále cvičení podle lektora právě na náš oddíl, a tak jsme 17. ledna přivítali v Poděbradech ty nejlepší a neaktivnější závodnice tohoto druhu aerobiku. V sokolovně se představilo celkem 125 závodnic ve věku od čtyř let až po dospělé. Během soutěže jsme rozdali 14 sad medailí, 73 pohárů a účast ve všech kolech a rovněž sedm sad pohárů za celkové průběžné pořadí v Tour. Soutěž má dlouhodobě rodinný a přátelský charakter a věříme, že si ji užili nejen všechny

závodnice, ale i my – organizátoři. Soutěže v sokolovně či městské hale jsou zároveň krásnou příležitostí k setkání s bývalými závodnicemi našeho oddílu, které se k nám rády vrací – ať už jako diváci, nebo jako pomoc s organizací. Některé z nich dnes přivádějí už i své vlastní děti, což nás velmi těší. Rádi bychom touto cestou poděkovali městu Poděbrady za dlouhodobou podporu našeho oddílu, které si velmi vážíme. Připomeňme také absolutní vítězku soutěže Elišku Podhajskou (na foto), která v kategorii 9–10 let zvítězila ve všech soutěžních kolech a odnesla si tak veškeré trofeje, které bylo možné získat. Velké blahopřání patří samozřejmě i všem závodnicím našeho oddílu, které se soutěže zúčastnily nebo nám pomáhaly s organizací. Jsme na vás pyšné a děkujeme vám. Výsledkové listiny všech kol lze najít na www.bohemiaaerobic.cz/ jednotlivci/.

Gymnasté uspěli na Přeboru Malý TeamGym

V sobotu se v sokolovně T. J. Sokol Praha Královské Vinohrady konala postupová soutěž Přebor Malý TeamGym oblast Praha západ 2025, kam se družstva z T. J. Sokol Poděbrady probjovala z přeboru malé oblasti Kolín.

Text: Karolína Sučiková
Foto: archiv trenérů SG

Atmosféra soutěže byla nabitá energií – na startu se sešlo 40 družstev, což slibovalo velkou konkurenci a napínavý souboj. Všestrannostní složky oddílu sportovní gymnastiky poděbradského Sokola vyslaly do boje šest družstev napříč všemi kategoriemi (0–III). Soutěžilo se na dvou náradích – akrobacii a trampolíně, přičemž každé družstvo muselo předvést týmové cvičení na hudební doprovod. Nešlo jen o techniku, ale i o souhru, rytmus a týmového ducha. Slavnostní okamžik nastal, když děvčátka z kategorie

I. pronesla slavnostní slib závodníků do mikrofonu před všemi diváky a rozhodčími. Tento moment podtrhl význam fair play a radosti ze sportu.

Výsledky našich družstev T. J. Sokol Poděbrady (dále jen zkráceně TJSP): Kategorie 0 – žactvo do 8 let: TJSP B (ženy) – 6. místo, TJSP B (muži) – 1. místo | Kategorie I – žactvo do 11 let: TJSP B (mix) – 2. místo, TJSP A (ženy) – 2. místo (nejvyšší známka ze všech družstev kategorie I na trampolíně) | Kategorie II – žactvo do 16 let: TJSP B (ženy) – 4. místo | Kategorie III – dorost a dospělí nad 16 let: TJSP (mix) – 3. místo Všechna družstva si užila bouřlivé fandění silné základny diváků. Na závěr byli závodníci odměněni nejen skvělými výsledky, ale i drobnými dárky. Velké poděkování patří rodičům za podporu, trenérům za celoroční péči a přípravu svěřenců nejen na závody, ale i za rozvoj jejich sportovních dovedností. Děkujeme také městu Poděbrady za podporu sportu a všem cvičencům za skvělé výkony.

NOVINY PRO **PODĚBRADY**

měsíčník • vychází první čtvrtěk v měsíci

Tiráž

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa:

Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

• Registrace: MK ČR E 23991

• Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz

• www.novinypropodebrady.cz

• Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš

Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová,

Milan Čejka, Ing. Boris Cacara

• Grafická úprava: Tomáš Čivrný

• Inzerce: viz výše uvedené kontakty

• Náklad: 1 200 výtisků

• Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtěk 5. 3. 2026

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2026

č. 4 – 2. 4., č. 5 – 30. 4., č. 6 – 4. 6.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ VE FORMÁTŮ PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

